

MANIFEST 20J

“No callem. Defensa els teus drets”

El 20 de juny a les principals ciutats del país.

Duen cinc mesos i mig en el Govern i no paren de retallar drets. Guiat per Merkel i les institucions financeres, el Govern espanyol ha posat en marxa un descarnat programa de reformes amb l'única obsessió de contenir el dèficit i acabar amb drets laborals, socials i democràtics. Van creure que la seua sola presència en el Govern tranquil·litzaria els poders financers i restabliria la confiança en la nostra malparada economia. Però en aquest breu període de temps l'atur no ha deixat de créixer, l'economia roman estancada i no s'albira l'eixida de la crisi.

Europa viu una greu crisi econòmica i social amb taxes d'atur dramàtiques: són ja 24 milions les persones que estan en atur a la Unió Europea, entre elles més de cinc milions de joves. A Espanya, l'atur arriba a xifres dramàtiques: més de 5,5 milions de persones; en 1,7 milions de llars, cap dels seus integrants en condicions de treballar, té ocupació.

I per si no fos prou, el creixement imparable de l'atur coincideix amb un atac generalitzat i sistemàtic als drets laborals i socials, impulsat des de les institucions europees, que està tenint conseqüències especialment doloroses als països del sud i de l'est d'Europa: *disminució de salaris i pensions, pèrdua de drets, debilitació de la negociació col·lectiva i de la capacitat dels sindicats per a defensar els treballadors, deterioració de les prestacions i dels serveis públics, i atac sense precedents a l'estat de benestar.*

Reformes i ajustaments contra els treballadors

El passat 10 de febrer de 2012, el Govern va aprovar, sense negociació ni consulta amb els interlocutors socials, la reforma del mercat de treball que ja s'aplica en les empreses amb totes les conseqüències. Una reforma laboral que és el major colp al dret del treball de la democràcia; abarateix i facilita l'acomiadament; reforça el poder dels empresaris i consolida la precarietat del mercat de treball. A més, enfront d'allò promés pel Govern, la reforma laboral no redueix les modalitats de contractació (crea un nou contracte que podran utilitzar el 99% de les empreses i que afectarà el 65% dels treballadors i de les treballadores; un contracte precari de dubtosa constitucionalitat); introdueix diferències en les possibilitats d'ocupació; afecta greument la negociació col·lectiva (la Comissió d'Ocupació del Congrés ha endurit encara més aquest capítol en posar fi a la ultraactivitat dels convenis una vegada transcorregut un any de la seua vigència inicial); i facilita l'acomiadament en les administracions públiques.

D'altra banda, els PGE-2012 aprofundiran la situació de recessió econòmica. Oficialment Espanya ha entrat en recessió després de registrar dos trimestres consecutius de caiguda del PIB. El Govern ha estimat una caiguda de l'1,7% del PIB en l'any 2012 associada a una destrucció de 650.000 ocupacions. Tot això en el marc de forts ajustaments anunciats en RTVE i les televisions autonòmiques, sanitat, educació, polítiques socials, les condicions imposades a les corporacions locals per a finançar el pagament a proveïdors, una reducció de la presència del sector públic en l'economia i una renúncia explícita a la inversió pública i l'ocupació.

Enfront d'això, UGT i CCOO insistim que hi ha altra política per a eixir de la crisi; per a minimitzar l'erosió econòmica i social que anticipa la conjunció d'efectes de recessió econòmica i reforma laboral. Una aposta pel creixement i la inversió pública, per l'ocupació de qualitat i la sostenibilitat del model social. Una proposta de reforma del sistema financer orientada a resoldre el finançament de l'economia espanyola i a impulsar la circulació del crèdit, enfront de les mesures aprovades pel Govern que únicament han vingut a completar el procés de demolició del sistema de caixes d'estalvi.

Igualment, Espanya necessita una actuació en matèria fiscal més coordinada i eficaç. Una actuació que no pot passar mai per l'aprovació d'una amnistia fiscal que comporta un atac ètic molt greu a la justícia i a l'equitat fiscal, i sí per una reforma per a incrementar els recursos de l'Estat i plantar cara al frau fiscal i a l'economia submergida.

CCOO i UGT hem emplaçat una vegada i una altra al Govern a negociar un acord per la reactivació econòmica, l'ocupació i la cohesió social. Un acord que hauria d'implicar les forces polítiques parlamentàries i les institucions de l'Estat. Al nostre entendre, aquest seria el millor camí per a restablir la confiança i establir les bases per a una eixida més justa i equilibrada de la crisi. Però l'Executiu prefereix entendre's amb Merkel i la dreta europea per intentar, sense aconseguir-ho, satisfer mercats i institucions financeres. Segueix instal·lat en el conflicte social, en l'atac als drets laborals i als serveis públics; en l'eliminació de drets civils i democràtics; en 'la criminalització' de la resposta social i sindical.

El moviment sindical no pararà. Seguirem mobilitzant-nos al carrer contra aquestes polítiques abans i després de l'estiu, i mantindrem un diàleg constant i fluid amb la societat civil i les forces polítiques per a traslladar-los les nostres propostes; enfortirem les aliances socials en defensa dels serveis públics i l'estat de benestar; promourem els majors nivells de protecció de les persones en situació d'atur. **PER AIXÒ, EL 20 DE JUNY, HEM CONVOCAT MANIFESTACIONS A TOT EL PAÍS PER DENUNCIAR LES RETALLADES SOCIALS DEL GOVERN, PER TORNAR A REBUTJAR LA REFORMA LABORAL, I PER ENFRONTAR LA CRISI AMB ALTRA POLÍTICA ECONÒMICA I SOCIAL.**